

Μαρία ΑΡΒΑΝΙΤΗ-ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ο γιατρός μπροστά στην τελική επιδημία
Εισήγηση στο Διεθνές Συμπόσιο Ρόδου 13-5-06
Μαρία Αρβανίτη Σωτηροπούλου*

Η φρίκη των πυρηνικών όπλων έχει γίνει παγκόσμια συνείδηση χάρη στην επιστημονική τεκμηρίωση και την κινητοποίηση οργανώσεων, όπως η δική μας, που τιμηθήκαμε με το Νόμπελ Ειρήνης πριν από 20 χρόνια ακριβώς λόγω της συμβολής μας στο σταμάτημα της κούρσας των πυρηνικών εξοπλισμών από τις δύο τότε υπερδυνάμεις. Τότε πιστεύοντας ότι είναι ιατρικό μας καθήκον κρούσαμε τον κώδωνα κινδύνου, γιατί που αποκαλέσαμε ότι θα είναι η τελική επιδημία, την απειλή ολοκληρωτικού αφανισμού κάθε ζωής στον πλανήτη από τη χρήση πυρηνικών.

Κατά την διάρκεια του ψυχρού πολέμου τα πυρηνικά χρησιμοποιήθηκαν σαν όπλα εκφοβισμού και από τις δύο τότε υπερδυνάμεις. Στην πραγματικότητα κανείς δε μπορούσε να πατήσει πρώτος το κουμπί αφού είχαν συσσωρευτεί πυρηνικά αρκετά για να εξαφανίσουν πολλές φορές τον πλανήτη. Μετά από πρόταση του προέδρου Γκορμπατσώφ, η ΕΣΣΔ προχώρησε από το 1991 σε μονομερή κατάργηση των πυρηνικών δοκιμών, χειρονομία που ακολούθησαν και οι ΗΠΑ από το 1992 με συνεχή ετήσια ανανέωση μέχρι την ιστορική υπογραφή (Μάιος 1995) της Συνθήκης Μη Διάδοσης των Πυρηνικών Όπλων (NPT) στην οποία 170 χώρες δεσμεύτηκαν για την τελική υπογραφή της πλήρους απαγόρευσης των πυρηνικών δοκιμών το Μάιο του '96. Η Κίνα όμως προκλητικά συνέχισε τις πυρηνικές δοκιμές λίγες μέρες μετά την υπογραφή της NPT, ενώ ακολούθησε και η Γαλλία αδιαφορώντας για την παγκόσμια αντίδραση. Τον ίδιο χρόνο υπεγράφη από τους έχοντας και κατέχοντας πυρηνικά η Συμφωνία Κατάπαυσης των πυρηνικών δοκιμών CTBT (Comprehensive Test ban Treaty). Η Ινδία και το Πακιστάν που δεν είχαν υπογράψει τις συμφωνίες προχώρησαν σε πυρηνικές δοκιμές το 1998, αφού είχαν προηγηθεί το 1997 οι υποκρίσιμες πυρηνικές δοκιμές των ΗΠΑ στη Νεβάδα που έτρωσαν ανεπανόρθωτα την αξιοπιστία της αμερικανικής υπογραφής σε οιαδήποτε συνθήκη. Την ημέρα που γινόταν η παγκόσμια σύσκεψη για το περιβάλλον στο Γιοχάνεσμπουργκ (29-8-02) οι ΗΠΑ προχωρούσαν στην 18^η Υποκρίσιμη πυρηνική δοκιμή για την παρασκευή νέας γενιάς πυρηνικών. Ινδία και Πακιστάν επισείουν κάθε φορά τον πυρηνικό όλεθρο, όπως οι πρωτόγονοι πρότειναν τα μαγικά τους εμβλήματα, ενώ το NATO πιο πρακτικό φρόντισε να διαμορφώσει το Καταστατικό του ούτως ώστε να μη δεσμεύεται με την απαγόρευση πρώτου πυρηνικού πλήγματος, έτσι που -με την τακτική που εγκαινίασαν οι ΗΠΑ μετά την τρομοκρατική επίθεση της 11 Σεπτεμβρίου- να μπορεί να χτυπά όποιον βαφτίσει τρομοκράτη, οπουδήποτε χρειαστεί να βομβαρδίσει με ανθρωπιστικά βέβαια κίνητρα. Οι Σταυροφορίες στις μέρες μας έχουν πυρηνικό λάβαρο.

Αν και πολλοί άνθρωποι πίστευαν ότι ο κίνδυνος πυρηνικού ολοκαυτώματος εξαφανίστηκε μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου οι εξελίξεις τους διέψευσαν. Οι ΗΠΑ και η Ρωσία διατηρούν σε κατάσταση υψηλής ετοιμότητας χιλιάδες πυρηνικές κεφαλές και επιπρόσθετα η Ρωσία για να ισορροπήσει την εξασθένιση των συμβατικών της δυνάμεων εγκατέλειψε την πολιτική του «μη πρώτου πλήγματος» που ίσχυε την εποχή της κοσμοκρατορίας της ΕΣΣΔ. Αν και οι δύο διακήρυξαν το 1994 ότι δε θα στρέψουν τα στρατηγικά όπλα η κάθε μια εναντίον της άλλης, καμιά από τις δυο δεν προχώρησαν στην πραγματοποίηση αυτής της εξαγγελίας. Στο παρελθόν είχαν καταγραφεί αρκετά «σπασμένα βέλη» (μείζονα πυρηνικά ατυχήματα) περιεχομένων πέντε περιπτώσεων λανθασμένης εκτόξευσης πυραύλων που πέταξαν ή και έπεσαν σε περιοχές άλλων χωρών. Από το 1975 μέχρι το 1990, 66.000 άτομα από το στρατιωτικό προσωπικό των πυρηνικών όπλων μετακινήθηκαν από τη θέση τους (41% λόγω αλκοολισμού ή λήψης ναρκωτικών κι 20% λόγω ψυχιατρικών προβλημάτων) ενώ ο στρατηγός G. Lee Buttler υπεύθυνος για τα πυρηνικά από το 1991-1994 ανέφερε πρόσφατα την ύπαρξη «αδικαιολογήτων ατυχημάτων στα πυρηνικά των ΗΠΑ»

Κάθε πυρηνική εγκατάσταση υπόκειται στον κίνδυνο ατυχήματος ή στην χρήση από μη εξουσιοδοτημένα άτομα. Αυτό ισχύει για κάθε χώρα που κατέχει πυρηνικά επίσημα (ΗΠΑ, Ρωσία, Γαλλία, Αγγλία, και Κίνα) ή ανεπίσημα (Ισραήλ, Ινδία, Πακιστάν). Ο συνδυασμός του τεράστιου όγκου του ρωσικού οπλοστασίου (6000 πυρηνικές κεφαλές) σε συνδυασμό με τα επιδεινούμενα προβλήματα ελέγχου επικεντρώνουν στη Ρωσία τον υψηλότερο κίνδυνο για ένα πυρηνικό ατύχημα. Οι κωδικοί εκτόξευσης των πυραύλων δεν είναι πια ύψιστο κρατικό μυστικό στα χέρια του προέδρου αλλά όπως αναφέρεται σε πρόσφατη έκθεση του Central Intelligence Agency που διέρρευσε στον Τύπο μερικά πληρώματα ρωσικών υποβρυχίων ξέρουν τους κωδικούς εκτόξευσης των πυραύλων τους. Τα ρωσικά πυρηνικά υποβρύχια Delta IV μεταφέρουν 16 πυραύλους με κεφαλές 100 χιλιοτόνων. Σύμφωνα με συντηρητικές εκτιμήσεις μια μόνο τυχαία πυρηνική εκτόξευση θα έχει σαν αποτέλεσμα το θάνατο 6.838.000 ατόμων από πυρκαγιά και την έκθεση εκατομμυρίων άλλων σε μόλυνση από τη ραδιενέργεια χωρίς να υπολογιστούν οι καταστροφές στα ζώα και το φυσικό περιβάλλον. Στις 5 Μαΐου 1998 σημειώθηκε σοβαρό πυρηνικό ατύχημα σε τέτοιο υποβρύχιο που απείλησε την Αρκτική με

ανυπολόγιστη καταστροφή κι ανάγκασε τον πρόεδρο Γέλτσιν να δηλώσει ότι είναι έτοιμος να αποσύρει τα πεπαλαιωμένα πυρηνικά υποβρύχια που εγκυμονούν οικολογικούς κινδύνους αν εξασφαλίσει οικονομική βοήθεια από τη γειτονική Νορβηγία. Τίποτε δεν έγινε κι έτσι ζήσαμε την τραγωδία του Κούρσκ που ευτυχώς δεν προκάλεσε μείζον πυρηνικό ατύχημα.

Ευτυχώς τα πυρηνικά όπλα σε αντίθεση με τα χημικά και βιολογικά είναι δύσχρηστα στους τρομοκράτες μιας και η εκπομπή ραδιενέργειας ευχερώς προδίδει τη διακίνησή τους ακόμη και σε μικρές ποσότητες ενώ η αποδοτική παραγωγή τους είναι δυσχερέστατη. Ο τρομοκρατικός κίνδυνος υφίσταται κυρίως για χρήση ακατέργαστων πρώτων υλών με πολύ μικρότερες συνέπειες απ' ότι η χρήση χημικών και βιολογικών όπλων και όχι για κανονικό πυρηνικό πλήγμα. Αντίθετα είναι απλούστερο το να αλωθούν εκ των έσω οι πανίσχυρες πυρηνικές μηχανές των κρατών που τα κατέχουν. Ένα ειδικός κίνδυνος πηγάζει από το γεγονός ότι τόσο οι ΗΠΑ όσο και η Ρωσία κρατούν τους πυραύλους τους σε κατάσταση ετοιμότητας. Κάθε χώρα έχει το περιθώριο μόνο 15 λεπτών για να εκτοξεύσει τον δικό της πύραυλο. Πιθανά σενάρια λανθασμένης πυροδότησης περιγράφονται λόγω τεχνικού λάθους, μηχανικής ή ηλεκτρικής βλάβης ή αναγνώρισης λάθους σήματος και οι αναλυτές πιστεύουν ότι ούτε οι σύγχρονοι κομπιούτερ δε θα μπορούν να εγγυηθούν τον αποκλεισμό τέτοιου λάθους. Ο κίνδυνος δεν είναι θεωρητικός. Τέτοια λάθη συνέβησαν στις ΗΠΑ το 1979 και 1980 όταν ανθρώπινο λάθος και βλάβη στο τσιπ του κομπιούτερ «αναγνώρισαν» σοβιετική επίθεση. Στις 25 Ιανουαρίου 1995 η εκτόξευση επιστημονικού πυραύλου από τη Νορβηγία παραλίγο να ξεκινήσει από τους σοβιετικούς τα πυρηνικά αντίποινα κι η αντίστροφη μέτρηση σταμάτησε 4 μόλις λεπτά πριν από την εκτόξευση.

Όμως εκτός από τα όπλα ολόκληρος ο κύκλος των πυρηνικών εφαρμογών τρομοκρατεί συστηματικά. Υπενθυμίζουμε ότι **οι βιομηχανικές πυρηνικές δραστηριότητες και οι ατμοσφαιρικές πυρηνικές δοκιμές προκάλεσαν μέχρι σήμερα παγκόσμια**

500 εκατομμύρια αποβολές.

5 εκατομμύρια θανάτους νεογέννητων,

376 εκατομμύρια καρκίνους,

235 εκατομμύρια γενετικές βλάβες,

587 εκατομμύρια τερατογενέσεις,

5 εκατομμύρια διανοητικές καθυστερήσεις.

Συνολικά πάνω από **1.5 δισεκατομμύριο άνθρωποι σκοτώθηκαν, παραμορφώθηκαν ή αρρώστησαν μέχρι σήμερα από την πυρηνική τεχνολογία.**

Επίσης καμιά χώρα μέχρι σήμερα δεν έχει βρει ασφαλή τρόπο για την αποθήκευσή των ραδιενεργών καταλοίπων. Έτσι οι τόποι πυρηνικών δοκιμών και τα πυρηνικά εργοστάσια που κλείνουν χρησιμοποιούνται σαν εκτεταμένες, αμελέτητες, αχαρακτήριστες "χωματερές" για υψηλό κινδύνου ραδιενεργά απόβλητα. Το υψηλό κόστος αποδόμησης των πυρηνικών εργοστασίων ήταν ένας από τους λόγους χρησιμοποίησης του Απεμπλουτισμένου Ουρανίου τόσο στις οβίδες με τα γνωστά επακόλουθα τόσο στον πόλεμο του Κόλπου όσο και στα Βαλκάνια, αλλά και σε άλλες εφαρμογές (φερά αεροπλάνων) με τις συνέπειες που είδαμε μετά την τυχαία ανάφλεξη του Μπόινγκ της ΕΛ ΑΛ στο Άμστερνταμ. Η πυρηνική κρίση που αντιμετωπίζουμε σήμερα είναι άμεσο αποτέλεσμα της εξαγωγής τέτοιας τεχνολογίας σε χώρες όπως το Ιράκ, το Ιράν και η Β. Κορέα, αφού κάθε πυρηνικός αντιδραστήρας δίδει στην χώρα που τον κατέχει την δυνατότητα να δημιουργήσει πυρηνικά όπλα, όπως έγινε με την Ινδία το Πακιστάν και το Ισραήλ, που ποτέ δεν υπέγραψαν τις συμφωνίες NPT και ήδη κατέχουν πυρηνικά όπλα σαν αποτέλεσμα της ειρηνικής χρήσης της ραδιενέργειας. Είναι γνωστό ότι η CTBT δεν εφαρμόζεται επειδή 44 -ικανές για παρασκευή πυρηνικών- χώρες (μεταξύ τους το Ισραήλ και η Ινδία) αρνήθηκαν να υπογράψουν και αυτές οι χώρες κατέχουν 440 πυρηνικούς αντιδραστήρες, των οποίων τα τοξικά ραδιενεργά απόβλητα αξιοποιούν παρασκευάζοντας βόμβες, πυρηνικές ή ραδιενεργές DU.

Ότι ισχύει για την κατασκευή πυρηνικών όπλων ισχύει και για οποιοδήποτε πυρηνικό εργοστάσιο με τους πρόσθετους κινδύνους, που πηγάζουν από τον εμπορικό ανταγωνισμό, που πολλές φορές μειώνει την ασφάλεια για να πετύχει μεγαλύτερο κέρδος. Σύμφωνα με το Διεθνή Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας "απόλυτη ασφάλεια δε μπορεί ούτε θεωρητικά ούτε πρακτικά να υπάρξει σε κανένα σύστημα". Κάθε πυρηνικό εργοστάσιο απειλεί ακόμη και σε καιρούς ειρήνης και όχι μόνο με το σκεπτικό ότι είναι πιθανός στόχος τρομοκρατικής επίθεσης ή «παράπλευρης ζημιάς» σε καιρό πολέμου. Το Τσέρνομπιλ αφύπνισε το κοινό. Εν τούτοις σήμερα λόγω της νέας ενεργειακής κρίσης παρατηρείται μια τάση υποτίμησης των συνεπειών του. Η IAEA είναι το όργανο συγκάλυψης των συνεπειών από το Τσέρνομπιλ όταν υποβαθμίζει τις συνέπειες στους 50 άμεσους θανάτους, την ώρα που τεκμηριωμένες έρευνες στη Ρωσία και την Ουκρανία εκτιμούν ότι χιλιάδες νεκροί και χιλιάδες περιπτώσεις Καρκίνου του Θυρεοειδούς οφείλονται στο δυστύχημα. Η IAEA προωθεί τα εργοστάσια πυρηνικών και το 1961 ανάγκασε την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας να εγκαταλείψει μελέτη για τις επιπτώσεις της

ραδιενέργειας μέσω των τροφών. Η ΙΑΕΑ δεν μπορεί από τη μια να επιθεωρεί την τήρηση των αντιπυρηνικών συμφωνιών και από την άλλη να προβάλλει την πυρηνική τεχνολογία.

Εμείς σαν γιατροί πρωτοστατήσαμε στην προώθηση νόμων για την κατάργηση των πυρηνικών. Έτσι στις 8-6-96 μετά την επί 10 χρόνια συνδυασμένη δράση των International Physicians for the Prevention of Nuclear War (IPPNW), International Lawyers Association against Nuclear Weapons (ILIANA) and International Peace Bureau (IPB) με τον ΟΗΕ το Διεθνές Δικαστήριο εξέδωσε την απόφασή του στο ερώτημα της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ σχετικά με τη νομιμότητα της απειλής ή χρήσης πυρηνικών όπλων.

Εμείς, σαν γιατροί, πιστεύαμε ότι αφού τα βιολογικά, και χημικά όπλα είχαν ήδη απαγορευθεί, η απαγόρευση των πυρηνικών θα έπρεπε να είναι αυτονόητη. Αυτό όμως που θεωρείται αυτονόητο για όποιον διαθέτει τον κοινό νοου δεν ισχύει για τις κυβερνήσεις των κρατούντων. Έτσι ενώ μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης όλοι ελπίζαμε σε έναν ασφαλέστερο κόσμο η πολιτική των ΗΠΑ διέλυσε κάθε προσδοκία. Η 11η Σεπτεμβρίου δεν ήταν η αφετηρία αυτής της αλαζονείας. Είχε προηγηθεί η παράνομη επίθεση στη Γιουγκοσλαβία, όταν για πρώτη φορά είδαμε την αποδόμηση πυρηνικών βομβών για να χρησιμοποιηθούν σαν συμβατικές στους βομβαρδισμούς στα Βαλκάνια, όπου χρησιμοποιήθηκαν και άφθονα όπλα Απεμπλουτισμένου Ουρανίου. Η διαφορά ήταν ότι τότε υπήρχε τουλάχιστον μια διεθνής συμπόρευση με τις απόψεις της κυβέρνησης Κλίντον και η κάλυψη του ΟΗΕ, ενώ η κυβέρνηση Μπους απροσχημάτιστα πια χωρίς τη στήριξη του ΟΗΕ επιτίθεται κατά οιοδήποτε κράτους στιγματίζει σαν μέλος του Άξονα του κακού.

Σε αυτό τον κατήφορο όλοι εμείς οι ειρηνιστές εξοργιζόμαστε επειδή διαπιστώνουμε ότι το νομικό καθεστώς που δημιουργήσαμε με τόσους αγώνες -χρησιμοποιείται μονόπλευρα από τις ΗΠΑ- ήδη έγινε και απειλείται να γίνει ξανά αφορμή πολέμου. Από την αρχή καταγγέλλαμε την υποκριτική συμπεριφορά των ΗΠΑ που την ώρα που κατασκεύαζαν πυρηνικά νέας γενιάς απειλούσαν την Ινδία και το Πακιστάν που προχωρούσαν σε πυρηνικές δοκιμές. Είχε ήδη δημιουργηθεί λόμπι από τις πυρηνικοκάτοχες χώρες, που κατηγορούσαν όποιον προσπαθούσε να σπάσει το δικό τους μονοπώλιο. Τουλάχιστον τότε δεν τολμούσαν να μιλήσουν φανερά ούτε για τις πυρηνικές τους αποθήκες στην Ευρώπη, ούτε για την πυρηνική υπεροπλία του Ισραήλ. Σήμερα και αφού, παρά τις τεκμηριωμένες και αληθείς -όπως αποδείχθηκε- προειδοποιήσεις μας για την ανυπαρξία πυρηνικών στο Ιράκ, προχώρησαν στην παράνομη επίθεση, που προκάλεσε τη συνεχιζόμενη φρίκη στην δύσμοιρη Μεσοποταμία, τώρα απειλούν με την ίδια ακριβώς πρόφαση τόσο το Ιράν, όσο και την Β. Κορέα. Προφανώς η Β. Κορέα δεν είναι δημοκρατικότερη της Σ. Αραβίας (αν και στο θέμα των γυναικείων δικαιωμάτων υπερτερεί), αλλά πουθενά στο Διεθνές Δίκαιο δεν αναφέρεται η επιβολή των δημοκρατικών αρχών σαν έννομη αφορμή επίθεσης, ενώ είναι ανεπίτρεπτο να λένε ότι θέλουν ν' απαγορεύσουν στο Ιράν, που έχει υπογράψει τις συνθήκες την απόκτηση πυρηνικών εργοστασίων την ώρα που διαφημίζουν την πώληση πυρηνικών στην Ινδία που δεν έχει υπογράψει και είχε ήδη παράνομα προχωρήσει στη κατασκευή πυρηνικών όπλων.

Οι ΗΠΑ από τη μια συμφωνούν στην αναβάθμιση του ρωσικού πυρηνικού οπλοστασίου, δημοσιοποιούν λίστα αποθηκευμένων πυρηνικών στην Ευρώπη, -ουσιαστικά ρεζιλεύοντας κυβερνήσεις, όπως η Ελληνική, που αρνιόντουσαν την παρουσία τους στον Αραξο, μέχρι την αναχώρησή τους προς άγνωστη κατεύθυνση (Σούδα):- και βεβαιώνουν ότι πράγματι έχουν πια τελειοποιήσει τα νέας γενιάς πυρηνικά (που τεκμηριωμένα από το 2002 καταγγέλλαμε) και από την άλλη απειλούν με στρατιωτική δράση χώρες, όπως η Β. Κορέα, που αποφασίζουν ν' αντισταθούν στην παρωδία -όπως εξελίχθηκε- διαπραγματεύσεων για τον μονόπλευρο πυρηνικό εξοπλισμό. Είναι το ίδιο ακριβώς σκηνικό με όσα συμβαίνουν για την προστασία του περιβάλλοντος, όπου χώρες φτωχές εκβιάζονται να υιοθετήσουν πολιτικές, που οι πλούσιες κυνικά αρνούνται να συζητήσουν.

Προφανώς οι ογκώδεις διαδηλώσεις δεν έπεισαν ούτε τον αμερικανικό λαό να αποσύρει την υποστήριξή του στην παράνοια της πολιτικής Μπους, ούτε τις υπόλοιπες κυβερνήσεις να πάψουν να στηρίζουν τη συνεχιζόμενη κατοχή στο Ιράκ και το διαρκή εκβιασμό τρίτων χωρών που δε συντονίζονται με το «δημοκρατικά και φιλελεύθερα» οράματα του μεσσιανισμού των ΗΠΑ. Είναι βέβαιο ότι για όσους πεθαίνουν καθημερινά στο Ιράκ ή την Παλαιστίνη είναι αδιάφορο το αν σκοτώνονται από συμβατικά ή πυρηνικά. Γιατί όχι και με τα μίνι πυρηνικά που σύντομα, για να τονώσει την πάσχουσα οικονομία του, θα μας αναγκάσει ν' αγοράσουμε ο μεγάλος σύμμαχος; Δεν πρέπει να ξεχνάμε και τις πρόσφατες δηλώσεις της κας Κοντολιζα Ράις στην Αθήνα ότι οι ΗΠΑ θα πωλήσουν πυρηνική τεχνολογία μόνο στους φίλους τους.

Στην φετινή έκθεση των ΗΠΑ, της οποίας η αξιοπιστία αμφισβητείται, βλέπουμε ότι η Ελλάδα διαγράφκε από τον κατάλογο των πυρηνικών αποθηκών ενώ η Τουρκία παραμένει. Κι ενώ θα έπρεπε να πανηγυρίζουμε, δυσπιστούμε. Αν και είχαμε προειδοποιήσει από την αρχή της επίθεσης κατά της Γιουγκοσλαβίας την τότε κυβέρνηση, αποδείχθηκε ότι αντίθετα με τις υπουργικές διαβεβαιώσεις δυστυχώς όχι μόνο κατείχαμε αλλά και είχαμε ήδη χρησιμοποιήσει μαζικά σε ασκήσεις όπλα Απεμπλουτισμένου Ουρανίου. Κατά τη διάρκεια της πρόσφατης επίθεσης των ΗΠΑ κατά του Ιράκ η τότε κυβέρνηση δεν ανταποκρίθηκε στην πρότασή μας να επιτηρείται από αρμόδιους επιστήμονες και φορείς η περιοχή της

Σούδας, όπου ανεξέλεγκτα πηγαινοέρχονται πυρηνικά, έστω και για την πιθανότητα ατυχήματος, ενώ πρόσφατα ακούσαμε από τα πιο υπεύθυνα χείλη ότι η Σούδα δεν αποτελεί στοιχείο διαπραγμάτευσης με τις ΗΠΑ διότι εμπίπτει στις συμβατικές μας υποχρεώσεις.

Η μειωμένη ισχύς των νέων πυρηνικών δεν αναιρεί τις μακροπρόθεσμες επιδράσεις τους στον πλανήτη. Δυστυχώς από την μέχρι σήμερα εμπειρία τόσο από τα βλήματα Απεμπλουτισμένου Ουρανίου, όσο και από τις πυρηνικές δοκιμές, αποδεικνύεται ότι οι κυβερνήσεις αδιαφορούν για τις επιπτώσεις στην υγεία κάποιων ατόμων ή λαών που χρησιμοποιούνται σαν πειραματόζωα. Φαίνεται ότι υπάρχει ειλημμένη απόφαση και από τη μια προσπαθούν να ελέγξουν την κατασκευή νέων πυρηνικών από κράτη εκτός της σφαίρας επιρροής τους και από την άλλη προμηθεύουν και «αποθηκεύουν» πυρηνικά στους συμμάχους τους. Εμείς σαν γιατροί εξακολουθούμε να πιστεύουμε ότι το ενάμισι δισεκατομύριο θύματα της ατομικής εποχής είναι υπεραρκετά για να πείσουν οποιοδήποτε άνθρωπο με στοιχειώδη λογική να μη συνεχίσει αυτή την παραφροσύνη.

* γιατρός συγγραφέας, Πρόεδρος της «Πανελλήνιας Ιατρικής Εταιρείας κατά της πυρηνικής και βιοχημικής απειλής»